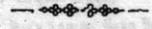

பிராமண பிராமண ரல்லார் பிணக்கு.

“பறையோடு தீயரிக்கு புலையருக்கும் விடுதலை.”

—பாரதியார்.

(மொழியூர் கக்கோரை.)

“விராட்சத்திரி யந்த புலையர்களை கள்ளிகோட்டையிலுள்ள தீயர்களின் கோயிலில் தழைய நனுகுரிக்க வேண்டுக என்ற தீர்மானித்ததால் மன வெறப்புறது அக்கோயிலில் தரிசுக்கூடாகக் கால்வர் சாஸ்திரியர் கொடுத்த விட்டனர். மற்ற சாதியார் தீயர்களைப் பறக்கணித்தல் எவ்வளவு கொடுமையோ அவ்வளவு தீயர் புலையரைக் கழிப்பதும் கொடுமையே என்ற பட்சத்தே கூறியும் அந்நவமும் கெடுக்க உருகிறார்களென்று கள்ளிகோட்டையின் புலையருக்கும் கோயில் உரிமை கொடுக்க இது வரை ஒரு வரும் முயன்றதில்லை. ஆகவே இம் முயற்சியின் பயன் எவ்வாறு முடியுமோ என்ற உறுதியை எதிர்பார்த்துக் கிழிக்கும்” என விவரித்த பத்திரிகைக்கு அந் சிறப்பு சென்ற சனிக்குழைம எழுதியிருக்கிறார்.

வல்லியார் மெலியாரை வாட்டுவதும் அவர் தம்மின் மெலியாரை கெட்டுவதும் கம் காட்டில் வழக்கமாக விட்டன. இக் கொடுமை சேர காட்டில் மட்டுமே அல்ல. பாண்டிய காட்டிலும் உண்டு.

நில சான்றகன் கொடுப்பேன், வேளாளர் மதரை முதலிய நில ஊர் களிலுள்ள சேயில்களில் கர்ப்பக் கிரகம் மட்டும் செல்வத்தாக இப்போது முயற்சி கொண்டு வருகிறார்கள். ஆனால் தங்கள் பல செங்குத்து சேயிலிலுள்ள மற்ற பிராமணர்வர்க்கு சாதி யாரை விடுவதற்கு மறக்கிறார்கள்.

வழக்க ஒழுக்கங்களில் என்னவாம் தாழ்விலவா பிராமணர்வர்க்கு சாதி சிலருக்கு சம உரிமை தர மறத்து விட்டீர், வேளாளர் பிராமணருடன் தம்முக்கு சம உரிமை வேண்டுமென்று போராடுகின்றனர்.

“வட காட்டில் சேயிலிடுமலை எவ் களுக்கு இருக்கிறது. தென்னாட்டிலும் இருக்கிறது. இடையின் பிழங்கி கொண்ப்பட்டது” என்று காட்டுங்கள். செல்லி வருகிறார்கள். வட காட்டில் காக்குள்ள உரிமைக்கும் பாண்டி காட்டில் உரிமைக்கும் உரிமை வேற்றுமை உண்டா? தீயர் தல் வேண்டும். வட காட்டிலும் கம் உரிமை பிராமணர் உரிமையிலுள்ள குறைந்தே. பாண்டி காட்டிலும் அப்பிதே. பின்னர் இரண்டுக்கும் என்னதான் வேற்றுமை?

வட காட்டிலோ வேளாளருக்கு ஒத்த உரிமை கக்கும் உண்டு. பாண்டி காட்டில் கம் உரிமை வேளாளர் உரிமை யிதும் குறைவுபட்டிருக்கிறது. இது ஒன்றே வேற்றுமை.

சூலே பாண்டி காட்டில் கம்மு கோயில்கள் வேண்டும் என்பதின் பொருள் வேளாளர் கோயில்கள் உரிமை வேண்டும் என்பதே. அந்த வேளாளரும் பிராமணர்வர்க்கு சாதிபாடுமே கியமாய் தடை செய்த வருகிறார்கள். சிவனாரில், தென் தேசத்தில் வேளாளரை ஒத்த உரிமை காட்டாக்குக்கும் உண்டு என்பதில் பிராமணருக்கு ஒரு வித சம்பந்தமும் இடையாத வேளாளர் சாதிபாடு உட்காரணம் பிராமணர் சூழ்ச்சியே என்பாருளார்.

உட்காரணம் என்பதற்கு எவரும் திட்டமாக ஒன்றும் உருவாகாத என்பது என் கொள்கை. உட்காரணம் பிராமணர் எனை கொள் ளினும் வெளிச் காரணம் பிராமணர் வல்லாதே என்பது வெளிப்படை.

இந்த இடத்தில் இன்னொரு விஷயம் எழுத விரும்புகிறேன். பிராமணப் புராணத்தின் கொள்கையை பாருங்கள் அறிவோம். ஆயின் வேளாளப் புராணத்தின் கொள்கையில் அவர்

புலனடக்கம்.

111

புலனடக்கமற்ற கல்வாழ்வு இவ்வல கில் எப்போதும் இருக்கவில்லை. இருக்க முடியாது. புலனடக்கத்தின் இன்ற உருவான கல்வாழ்வை மனதி லுள் கற்பனை செய்தவரும் இவ்வாத காரியம். கல்வாழ்வு என்னும் மேன்மைக் குச் செல்ல விரும்புவோரும் புலனடக்கம் என்னும் முதற்படியில் ஏறி சேயாதல் வேண்டும். ஆனால், இப் புலனடக்கமும் ஒரே யடியாய் பெ ருக்கடிபாதம். இதை யடைவதி லும் ஒரு வரிசைக்கிரமம் உண்டு.

மனிதன் ஆசைகளினின்றும் விடு தலைபெறாதே புலனடக்கமாகும். புலனடக்கமென்றும், அவாவறுததல் என்றும் ஒன்றேயாகும். ஆனால் ஆசை கோர பல; ஒன்றால், இரண்டால், எனவே, ஆசைகளுடன் போராடி வெற்றிகொண்ட விரும்புவோன் முத லில் பிரதானமான, அடிப்படையான ஆசைகள் மீது கருத்தைச் செலுத்த வேண்டும். ஆசைகளில் இருவகை யுண்டு. பிரதான ஆசைகள், ஒரு வகை; அவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டிருந்த இரண்டாம் ஆசை கள் மற்றொருவகை. உடல் அல்ல, சாரம், வேடிக்கை வீரோதம், வம்பு பேச்சு முதலியவையளில் ஆசைகள் பீடிக்கவகையைச் சேர்க்கலாம். பெ ருத்திண்டி அபா, சேமப்பர் பற்று, சாமவிகாரம் இவைகள் பிரதான வகையைச் சேர்க்கலாம். எனவே அவா வறத்தலில் வெற்றிபெற விரும்பு வோன் முதலில் பிரதான ஆசைகளு டன், அதிலும் வரிசைக் கிரமமாகப் போர் தொடக்கவேண்டும். இந்த வரிசைக் கிரமத்தை இப்போது விதி க்கோ பொட்டிய அறிவினும் ஆராய்ந்த கிரிணயித்துக் கொள்ளவேண்டும்.

பெருக்கிண்டி தின்போன் சேமப் பரை எதிர்த்த வெற்றிபெற முடியாது. இவ்விரண்டு தீக்குறங்களுள் எவ்வன் சாரம்தான் போர்தொடக்கவே இய லாதது. எனவே, அவாவறுத்தல் முயற்சியானது முதன் முதலில் பெ ருத்திண்டியை யொழிப்பதிலேயே தொடங்குகிறது. அதாவது உபவா சத்தில் ஆரம்பமாகிறது. பண்டைக் காலத்தில், சண்மங்கலக் கிராமம் வகு த்த மகாசனக் கல்வாழ்வு இதைத் தான் சொன்னார்கள். ஆனால் இக்காலத்தில் சேமப்பர் பற்று முதற்படியான புலனடக்கத்தின் அவசியத்தை காம் மறத்தவிட்டது போலவே, புல னடக்கத்துக்கு முதற்படியான உப வாசத்தின் மகிமைமையும் மறத்தவிட் டோம். உபவாசமிருந்தல் அடங்கித் தனமென்றும் முடக்கப்பிக்க வேண் டும், முற்றும் அவாவறுமென்றும் கருதுகிறோம். உண்மையே வெண் டும், கல்வாழ்வின் முதல் சிபத்தனை அவாவறுத்தல் ஆகவேபோல், அவா வறுத்தல் வாய்வின முதல் சிபத்தனை உபவாசமேயாகும்.

உபவாசத்தைக் கைக்கொள்ளாத ஒருவர் கல்வாழ்விற்குக் கற்றுப் பறவார்; கல்வாழ்வைப் பற்றித் தனதுகாண லார். ஆனால் உபவாசமின்றி கல்வாழ்விற்குத் தன்—கல்வாழ்வு கடத்தல்— ஒருக்காலும் இயலாதவை. கடத்த செல்ல விரும்பும் ஒருவன் முதலில் எழுந்த நித்தவல்லவா வேண்டும்? கல்

களுக்கு இனத்தவரல்லர் என்பதே கல் சொல்ல விரும்புவது.

தென் பாண்டி காட்டில் காடார்க்கு தாங்கள் வாரும் பல ஊர்களில் தக்க களுக்குச் செங்குத்தான சில கோயில் களில் பிராமணப் புராணத்தின் பொய்ப்போவாளப் புராணத்தின் பொய் ஏற்படுத்தி யிருக்கிறார்கள். இவ்வகையின் செய்ப்பு காரியங்களில் பிராமணப் புராணத்தின்க்க காட்டிலும் ஏறாபு புராணத்தின்க்க சந்தரம் விட்டுப்போன வர்களால் ஆனது. இக்கேடுமெனும் பிராம ணன் செய்தல் சிறந்த கொள்கிறோம். பிராமணன் செய்தாலும் சரியே, வேளாளன் செய்தாலும் சரியே, ஒரு சாதியை ஒரு சாதி இழிவு படுத்தக் கண்ட இடத்து சிறந்த கொள்கையே ஹேடு சிவையுள்ளோர்கள் கடனாகும்.

வாய்வுக்கு உபவாசம் இன்றியமையாத தன்மைப் பித்தியமான ஒருவிதி. அவ்வாறே பெருக்கிண்டியும் எக்கர வத்தம் தீய வாழ்விக்கு அறிஞரியா யிருந்து வந்திருக்கிறது. ஆயினும் அந்தோ! இரீதியே குணத்துக்கு அடி மையாகாத மனிதர் இக்காலத்தில் மிக அரியர். தற்காலத்திய பண்டக் கா மத்தியரது வகுப்புகளைச் சேர்க்க மனி தர்களைப் பாருங்கள்! அவர்களுடைய ஒப்பிய கண்ணங்களும், சதைபோட் டென் கொழுந்த அடியங்களும், பருத்த தொக்கின்களும் என்ன கட்டுகின்றன? கமது ஊரைமுதலில் மிகப்பெரும் பான்மை யோருக்கு வாழ்க்கையில் முதன்மையான கேடுகையிருப்ப தென்னவென்ற கூர்ந்தராயுங்கள். வயிறு சிரம்பத்தின்படுத்தப்படி என்ப துக் கல்வாசர்? ஆம் எனின் பண்டக் கோரங்கள் எல்லாம் வாழ்க்கையில் பெரிய இன்பமற்ற கருதவது காப்புலனடக்க திருத்தியெய்த வயற்றை சிரப்புவே யாகும். எனையுத் தொழி லாளர் தங்கள் வறுமையின் காரண மாக இப்பெருக்கிண்டியப் பேய்க்கு இரையாகாதிருக்கிறார்கள். ஆனால் அவர்களுக்கு சாவகாசமும், பணமும் ளிடையுமேயே பண்டக்காரர்களைப் போலவே கால்கிணிய பண்டக்களை வயிறு புலனடக்கத்தின்று குடிக்கப் பின் வாங்குகிறார்கள். எல்லா வகுப்புப் பெருக்கிண்டி தின்பிடுகிறோமோ அல்லவாவுக்கு இன்ப மழையிப்பதாச கிளைத்துக் கொள்கிறோம்! இது மட்டு மன்ற. வயற்றை சிரப்பும் அளவுக்கு உடம்பு வலியையும் கடமும் பெறு தாலும் எண்ணிக்கொள்கிறோம் அக் தோ மடமையே!

பண்டக்காரர்களுடைய வாழ்வு முறை யைப் பாருங்கள்! அவர்களுடைய சம் பவர்களையும் செலிக்கொடுத்தக் கே ளுங்கள்! எத்தனை பெத்தனை உக்கத் தமை இலட்சியங்களைப் பற்றி அவர் கள் பேசுகிறார்கள்? தந்தவம், சால் திரம், கலை, பாட்டு, செல்வாலை, பொதுமை, இளாநூல்களின் கல்வி முதலிய பல பொருள்கள் அவர்கள் பேசுகிற உடமொகின்றன! ஆனால் அவர்களுடைய வாழ்வு முறையை உற்றுப் பார்த்தாலே இவ்வளவு பேசு கும் செயும் வேதும் என்று தெரிய வரும். எல்லாம் பேசுநகங்களுக்கு இடையேயுள்ள கிளை தான்; வயிறு சிரப்பியிருக்கும் போதுதான்; இனி ஒரு பருக்கையும் உண்ண போகத் தெரியாவிட்டால் போதுதான். வாழ் வில் முதன்மையான காரியம் உண வலுக்கள்; மற்றையெல்லாம் பின் னர். எங்கே ஏற்பொழுது என்பது என்ன சாப்பிடுவது என்பது தான் முதற்கவலை. தந்தவம் குணம் கலை எல்லாம் அப்படுத்துக. மதிப்பிடுகி ன் கொண்டாட்டம், மதச்செய்து, தெய் வ ஆராதனை, தற்புயிற்று, சலியா னைம், இறவு—முக்கியமான சிபத்தி எதாவயிருந்தாலும் சரியே—வயிற் றிப் பூசுதற்கு ஏற்பாடின்றி கடவாது!

பிராமணன் செய்வோரைப் பாருங் கள். பொருட்சாதி கோயில்கள், சட்டப்பை, மசகாடு, நிற்பம், கக்கி தம் கு!—எல்லாவை எல்லாவை அற் புதமான உட்கிரிண்க்காண அவர்கள் செல்கிறார்கள்! ஆனால்—இவற்று டன் அளிகள் திருத்தியடைகிறார்களோ? இல்லை. “எல்லாம் சரி ஐயா! உணவு விஷயம் என்ன? கல்வ சாப் பாடு எங்கே கிடைக்கும்?” என்று கேட்கிறார்கள். மக்களில் மிகப்பெரும் பான்மையோர்கள் திருத்தியத்தை ஊடு ருக்கி கோகிண்கள், அவர்கள் மிகுதி யும் ஆகாப்பிடுவது கல்லுணவே எனது காண்போம். இன்னும் பற்று வந்திருந்து கடுமையான தண்டனை வது ஒரு வேளை பட்டினி! அவ்வது உப்பில்லாத சோறு! கைத்தொழி லாளர்களில் அதிகமான சம்பளம் பெறவோர் யார்? சமையற்காரர் என்போர்கள் சிலர் உட்குறும் முதன் மையாகப் பேசும் விஷயம் யாது? “எவன் வீட்டில் இடைக்கமையல்? உக் கன் வீட்டில் என்ன கமையல்? ஏன் பத்துவே. ஒரு கோர்த்தினை உடைத் தெருவக்குச் சென்று அக்கே அதிக மாக விற்ப்பெயும் பொருள்கள் யாவை என்று பாருங்கள்; உணவுப் பொருள் களும், அவ்வார்ப்பு பொருள்களும் யாம், பண்டக்காரர்கள், வறுமையு ட்பாத்தல்கள், படியாதவர்கள் எல் லாரும் பெருக்கிண்டி ஆசையில் திறமடைபட்டவர்களே. ஆனால்

புரியான் ஷண்முகவேலு நாடார் வாக்காலை, தாத்துக்குடி.

இவ்வாக்காலையின் ஆரவீல் தர்க்க சங்கம் ஒன்று 27-2-27-ல் ஸ்ரீமான் அர். அ. க. துரைச்சாமி நாடார் அவர் கள் ஷண்மயின் கீழ் கடைபெற்றது. அவ்வமயம் ஸ்ரீமான் க. உ. பொற்றி வேல் நாடார் அவர்கள் “பெருங்” என்னும் விஷயத்தைப்பற்றி தர்க்க ருமராக, விரிந்த இவ்வலகத்து, மபாருளில்லாத இடத்து எவ்வீதப் பிரயோசனமும் விடுவா எனவும், முத்திருகளும் பொருளில்லாத சிங் வலகயில்லை என முடிவு கூறி விட்டார் கள் எனவும், கல்வியையடைய வேண் டொருவரும் செல்வம் இல்லாத இடத்துக் காவம் இயலாதெனவும், செல்வத் தாலேயே தான் எக்காரியமும் கிர்வகிக் கப்பட்டுவெண்டு மெனவும், ஆகையால் செல்வமேனவெனவெனவெனவென இன் டைப்பெடுகின்றன. அதன்பின்னர் “செல் வி” என்னும் பொருள்பற்றி ஸ்ரீமான் அரு. க. அருணாசலம், கீரிநாழிழி யைப் போன்று பொருள் செல்வம், கண்ணகேசத்தில் தோன்றி மரையும் இயல்புடைய தென்றும், எக்கோமும், கண்ணிமையைப் பாதுகாப்பதென்பால் வெகு போக்குவெனவென காவல் புரியா யிடில், காவல் கையிற் போவதுடன், பொருளுடன் போகாமல் கமது உயி ருக்கும் சூப்பத்து ஏற்படும்; அத்துடன் பற்றுக்கு அறிந்தால் குறைவபடும், செல்வம் என்ற பதத்திலேயே “செல் வோம்” யாரிடமும் தகவியிருக்க மாட்டோம் என்ற அர்த்தமிருக்கிற தெனவும், அதேபோன்று செல்வம் யாரிடத்திலும் கிழைப்பெடுப்பென வேண்டும், காலையில் நுபேரன் என்று சொல்லி வந்த கக்கன், கையிற் கைத்திரை சுத்தப்பட்டு உடையுடன் மேட்டார் வாணத்தில் உல்லசமாக சவாரி வந்தவன், அதே மாதையில் விபாபாரத்தினால் ஏற்பட்ட துர் அறிவடைத்தினால் அவன் வகைக் குச் சாக்கேற்றி வந்த சப்பல் சமுத் திரத்திலாழ்த்து, உடன் செலுத்தவர் கள் வந்து கழுத்தசப்பிக்கத் ஐய வலியும் அனைத்தையும் கை சேவே னுண்டடியாவிடுகின்றன என்று முன் பேசிய கண்பர் சிவையுற பொருளில் அபிமானம் வைத்திருப்பதற்குவிசைநிப் பதாகையும் கூறி கல்விச் செல்வம், அறம், மொருள், இன்பம், கீழிப் பங்குமென்றும், இக்கலைத்திறம், பரவலாகத் திறும், இன்ப சா கரத் திறி குத் தெ மென்றும், பிறவிப்பயனையே அறி விப்பது என்றும், ஆன்மார்த்த குணம் அடை யச் செய்து என்று தம், “கல்விபுணர்ச்சியை நிறுத்தியிருக்கிற துனை” கூறி முடிந்தார். இரவு 10 மணிக்குக், உட்டம் இனித சுவைத்த என காரியதரிசிகள் அறி விக்கிறார்கள்.

பண்டக்காரர்களும், படித்தவர்களும், அவ்வாசை தங்களுக்குள்ளவாதபோல் பாசாக்கு செய்கிறார். ஆனால் ஒரே ஒருநாள் அவர்களுக்கு வழக்க மான உணவு இவ்வாமத் போகட்டும், அப்போது உண்மை வெளிபாரும!

இத்தகைய நிலைமை முற்றும் இயல் பானதேயாம். வயிறு உண்மையில் பசிக்கும்போது பசியாதவதற்காகமட் டிமே உணவுவகைகளுவது என்னும். உறதி ஏற்படாதவரையில், உண்மைப் பற்றிய சித்தனை சிவயை இருந்து கொண்டுதானிருக்கும். மானிடர் கா வில் கல்வக்காக்கர் சாப்பிடும் வகை, உண்மையான ஒரு க்கப்போமாகக் கருதும் வகை, உணவுக்கவலைக்கு எல்லையில்லை. யெனவாம், அவிசியத் துக்கு அளவாகும்; ஆகையுக்கு அள வுண்டோ? அவசியத்தைப் பூர்த்தி செய்வாம். சம்போக ஆசையைத் திருத்தியெய முடியுமா? அவச் செய்தாகக் உணவுக்குதேவன் கா தான கொட்டி, சோறு அல்லது கூழ் அருந்தித்திருப்பி யடைவான், ஆனால் இன்பத்தர்க்க உணவருத்து வேண்டுக எந்தெந்த எல்லாவும் என்னென்ன கவையுடன் கவையவு பதார்த்தங்கள் தான் உண்டு என்று வரையறுக்க முடியுமா? (வரும்.)

நாடார் குலமித்திரன்

அகஷய ஹரி மாசி மீ உம்ச உ

கிராம முன்னேற்ற வேலைகள்.

ஆதிபில் கிராமங்கள்தான் உண்டாயின. பல கிராமத்தார்களும் தங்க விருப்பிடம் கட்டுகிறது வந்தபின்னர் கடிப விடமே நகரமென்று பெருமையான ஒரு பெயரைப் பெற்றது. தற்போது நகர வாழ்க்கை ஒரு வகையில் நகர வாழ்க்கையாக காணப்படும். நகரத்தில் இசைகளை வாழ்க்கைக்குப் பல சாதனங்களுண்டு என்று கிராமத்தார்பலரும் நகரத்தையே காணுகிறார்கள். இதனால் கிராம நிர்மாணங்கள் சீர்தெட்டு மனித வாழ்க்கையில் தத்துவங்களும், நமது தேசியப் பீடீச்சார அனுபூட்டானங்களும் மாறிக்கொண்டும் வருகின்றன. குடிசைத் தொழில்கள் கெட்டு அடிமைத் தனமும், பஞ்சமும் அதிகரித்துவந்திருக்கின்றன. இக்குறைகளை எல்லாம் அரசாங்கத்தார்கள் கவனிக்கவில்லை. அரசாங்கம் சரியில்லை என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கும் தேச அபிமானிகளும் கவனிக்கவில்லை. அவர்கள் பெரிய நகரங்களிலே காங்கிரஸ் கூடுவதும், இத்தீவர்களுக்குப் பெரிய உத்தியோகங்கள் தேவை என்று விளம்பரஞ் செய்துள்ளார்கள் அவர்கள் வேலைபாடிருந்து வந்தது. பெரிய படிப்பாளிகளெல்லாம் காங்கிரஸை உத்தியோக விளம்பர சபையாகவே கருதினார்கள். கவன்மெண்டாரும் யார் காங்கிரஸின் முக்கிய மனிதராய்க் காணப்படுகிறாரோ அவரை உடனே ஒரு உத்தியோகத்திலேற்றிக்கொடுத்தல் கவலைக்குப்போட்டுக் கொள்ளுவார்கள். இவ்வாறு சமர்ப்புப் பத்திரத்து வருஷங்களாகக் காங்கிரஸ் நகர வாழ்க்கையிலிருந்து பெரிய உத்தியோகங்களை நாடினதேயன்ற கிராமங்களைக் கிட்டுகின்றனும் பார்க்கவில்லை.

மகாத்தா காந்தியடிகள் காங்கிரஸில் வந்து புகுந்த பிறகுதான் கிராம முன்னேற்றத்தைக் கவனித்தலானது. கிராம நிர்மாணம் சரியாக இருக்க வேண்டும்; கிராம வாழ்க்கையைப் பெரிதாக்கக் கருத வேண்டும்; கிராம ஜனங்கள் திருந்த வேண்டும்; கிராமத் தொழில்கள் விரிவடைய வேண்டும்; கிராம ஜனங்களைத் துணைக் கொள்ள வேண்டும்; சுயராஜ்ய தாகம் கிராமங்களுக்கு உண்டாக வேண்டும் என்றோர் பெரிய வேலைகளைத் துவக்க காங்கிரஸ் முகத்தை கிராமங்களின்பக்கம் திருப்பிவைத்தார். அகன் பிறகு நான் மனிதர்களுக்குக் கோழைத்தனம் நீக்கி ஆண்டமை புடன் விளங்குந் தன்மை ஏற்பட்டனது.

பின்னர் சுயராஜ்யக் கட்சி யொன்றுண்டானபோது வி. ஆர். தானும் கிராம முன்னேற்றத்தையே கருதி வேலைத் திட்டங்களைப் படுத்தினார். சுயராஜ்யக் கட்சியின் கவனம் கிராமத்தினுமிருக்கிற தென்பதை ஆக்கியவராய் மன நிலைவந்து கொண்டே தான் மகாத்தா காந்தி அக்கட்சிக்குக் கொள்கையைப் புகு சிறிது ஆதரிக்க முன் வந்தார். தானுக்குப் பிறகு அக்கட்சி கிராமத்தை மறந்தது. அக்கட்சிக்கும் குறைவுகள் பல நேர்ந்தன இதனால், தேசக் முன்னேற்ற வேண்டிய கிராமங்களின் முன்னேற்றத்தை முதலாவது கவனிக்க வேண்டியது தேசாபிமானிகளின் முதல் கடமை யென்று விளங்குகிறது.

நாடார் மகாஜன சங்கமும் மந்திரி காலத்தில் கிராமப் பிரசாரங்களே அதிகரிக்காத காலத்திலிருந்தே நாடார் மகாஜன சங்கமும் தற்போதய மேலாண் நிலைமைக்கு வர மார்க்கமிருக்கிறது. இன்னும் கிராம நிர்மாணத் திட்டங்களை அகிராமப் பிறைவேற்ற வேண்டிய திருக்கிறது. நாடார் மகாஜனிகளில் செய்த தீர்மானங்களானதும் இன்னும் எட்டியிருந்தே வருகின்றன. பாடசாலைகள் ஏற்படுத்தல், பெண்கல்வியைக் கவனித்தல், வாசகசாலைகளைப் பிடித்துதல், கிராமச் சங்கங்கள் ஸ்தாபித்தல் முதலிய பல தீர்மானங்கள் ஒவ்வொரு மகாநாட்டிலும் நிறைவேற்றப்பட்டு பெற்றிருக்கின்றன. இவைகளைச் சீரமைத்த நகரங்களிலே? எங்குமிருக்கின்றன. மற்றொரு கேள்வி? கிராமங்களுக்குள்ளே? கிராமங்களின் முன்னேற்றமே நகர முன்னேற்றத்திற்கு வலு கோலாயிருக்கிறது. எவ்வளவுக்கு கிராமங்களிலுள்ள நாடர்கள் கல்வி, செல்வம், கைத்தொழில், ஆசார சீர்திருத்தம் முதலியவைகளில் சிறந்து விளங்குகின்றார்களே, அவ்வளவே நாடார் மகாஜன சங்கத்தின் பெருமையும் பிரசாரமாய்த் தோன்றும். முன்னேற்ற முள்ள சமூகமென்று குறிப்பிடவுக் கூடும். ஆகையால் மகாஜன சங்கம் செய்த பல தீர்மானங்களின்படி அனுட்டானத்திலும் கொண்டு வர மகாஜன சங்க நிர்வாகத்தர்கள் முயல்வேண்டும்.

திறமையான பிரசாரர்களில் ஜில்லாவைக் கொடுவாரையது அனுப்பி மீண்டும் வேலை யாரம் பிக்க வேண்டும். கிராமங்களின் சக்திக்கேற்றவாறு பாடசாலைகளை, சங்கங்களோ, வாசகசாலைகளை ஏற்படுத்தச் செய்யலாம். அவைகளை அவர்கள் கிராமங்களுக்கும்படியும் செய்யலாம். மிகச் சிறு கிராமங்களாயிருந்தால் நூலகத்து கிராமங்களைப் பிணைத்து பொதுவான ஒரிடத்தில் பாடசாலை யமைக்கலாம். ஒன்றுக்குமிடவாத கிராமங்களுக்கென்ன செய்யலாமென்பவதையும் பிரசாரர்கள் மூலம் அறிந்து கொள்ளலாம். ஏழைகளில் திறமையுள்ள மாணவர்களைப் பெருகிக் கொடுக்கலாம். இவைகளை எல்லாம் திறமையுள்ள பிரசாரக்களால் இலகுவாய் முடியக் கூடியனவே யென்றாலும், தலைவர் கருமைய சற்றம்பிரயானங்களும் அடிக்கடி இருக்கவேண்டும். மென்மேலும் உற்சாகமும் உடவும், உண்மை கண்ணொளவும் குலாபிமானத் தலைவர்கள் கிராமத்தில் திருஷ்டிவைக்க வேண்டியது திரும்பும். கிராமப் பஞ்சாயத்து, தாலுகா, கூட்டம், ஜில்லாக்காண்பரன்ஸ் ஆகியவைகளெல்லாம் கடைபிடித்து வந்தபு பிரசாரர்கள் அவசியம் வேண்டும். ஆகையால்

விருதுநகர்

ஜஸ்டிஸ் தினக்கொண்டாட்டம். ஜஸ்டிஸ் தினமைய 26-2-1927 என்கிறமுறை இவ்வூர் பிராமணர்வாத வாலிர் சங்கத்தாரால் ஜஸ்டிஸ் பத்திரிகையைக் கொண்கையையும், அப்பத்திரிகை பொதுஜனங்களுக்குச் செய்துவரும் ஸ்ரீபிபத்தையும், அதை ஆதரிக்கவேண்டியது உண்மையான தேசாபிமானி ஒவ்வொருவரின் கடமை என்பதையும் பொதுஜனங்கள் உணரும்படி விரிவான ஓர் பிரசார விசேஷம் செய்யப்பட்டது.

கூட்டம். அன்ற மாலை 6 மணிக்கு ரெயில் வே பீடீரோடு மணி, ம. ச. ம. அவர்களின் கிட்டக்கிபீன் மேலமடியில் பிராமணர் துல்லாத வாலிபர் சங்கத்தினர் கூட்டம் கூட்டி நடந்தது. வி. கைவாசு தெய்வா அவர்கள் துக்கிராசனைத் தின் கீழ் கூட்டம் கடைபெற்றது. ஆதித்திராவிடர்கள் உட்பட ஏராளமான ஜனங்கள் வந்திருந்தார்கள். ஜஸ்டிஸ்கள் தோன்றிக் காரணத்தைப்பற்றியும், கல்பியின் கோக்கத்தப்பற்றியும், பிராமணர்வாதாருக்குள் இருக்கவேண்டிய ஒற்றுமையைப் பற்றியும், இக்காலத்தில் பத்திரிகையின் வாயிலாகத்தான் பொதுஜனங்களுக்கு விஷயத்தை அறிவிக்க வேண்டியிருப்பதால் ஜஸ்டிஸ், திராவிடன், குடியரசு ஆகிய பத்திரிகைகளை விசேஷமாகப் படிப்பதற்கு வேண்டிய முயற்சியும் செய்யவேண்டுமென்றும், முறையே தீர்மானம் தீர்ந்தி உபாத்தியாயத் துவகாரஜ்யினை, எம். பி. கந்தராய் பண்டாரா, வி. வி. ராமசாமிநாதர் இவர்கள் விரிவாக எடுத்துப் பேசினார்கள். அத்திராசனை முடிவுரையில் எல்லா விஷயங்களையும் எடுத்துச் சொல்லி பிராமணர்வாதா முனைவென்றவையும் ஜஸ்டிஸ் கல்பியையும் அறந்தேசத்த பத்திரிகைகளையும் ஒவ்வொரு பிராமணர்வாதாரும் ஆதரிக்க வேண்டியது உடமை என்று பேசி முடித்தார். வந்தபு சாரத்தட்டன் கூட்டம் கலைத்தது.

சமர்ப்பீட்டு போஜனம். மதுரை குயிற்றத்திலுமைய ஜஸ்டிஸ் தினக்கொண்டாட்டத்தை முன்னிட்டு பிராமணர்வாதாருக்குள் ஒற்றுமையை சிந்தனமாகக் கூட்டிப் பெருகும் இவ்வுருக்கு தெற்கே சாத்தார் ரத்தாலில் உண் அ. ச. சே. ச. ச. அவர்களின் அழகிய சிவ கார்த்தோபில் சமர்ப்பீட்டு போஜனம் கொண்டு செய்யப்பட்டிருந்தது. ஊபாக சந்தவர்த்தி மீட்டர் என. எம்.பால்ப நாடாரால் அறகவைதார்த்தல்களுடன் போஜனத் தயார் செய்யப்பட்டது. திராவிடங்களுக்குள் பல வகுப்பாளர்களேயும் பின்னர, செட்டியார், நாடார், காயிடு, தேவர், ஆதித்திராவிடர் முதலிய எல்லா வகுப்பினரும் ஒரேபத்திரில் அமர்ந்த சந்தேஷு மாகப் போஜனம் அருக்திருக்கள். சகல வகுப்பினர்களும் ஒருவரோடொருவர் அன்னிப்பேயன்னிபராக அனவளவியைப்பொழுதை அந்த இன்பமாகக் கழித்தனர். மாலை 6 மணிக்கு சிற்றுண்டி கடைபெற்றது.

கே. சம்பந்தன், காரியதரிசி, பார்ப்பனரல்லாத வாலிபர் சங்கம்.

வரவுசெலவு திட்டம்.

இந்தியா அரசாங்கம்.

மாகாணக் கப்பம் ஒழிக்கப்பட்டது.

இராணுவச் செலவு உயர்கிறது.

1926-27 இலக்கு எதிர்பார்க்கப்பட்ட வருமானம் 130 கோடியே 43 லக்ஷம். எதிர்பார்க்கப்பட்ட செலவு 130 கோடியே 38 லக்ஷம். ஆனால் உண்மையில் துண்டு முடிவில் கணக்குப் பார்த்துப்பட்டுள்ள வருமானம் 137 கோடியே 25 லக்ஷம்; செலவு 120 கோடியே 15 லக்ஷம் ஆகியிருக்கிறது. ஆகவே கூட்டத் துண்டில் 3 கோடியே 10 லக்ஷம் ரூபாய் மீதப்பட்டுக் கிறது. ஆனால் எதிர்பார்க்கப்பட்டதை விட 67 லக்ஷம் ரூபாய் ராணுவத்தில் மட்டும் அதிகமாக செலவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

இனி 1927-28 இலக்கு எதிர்பார்க்கப்படும் வருமானம் 128 கோடியே 90 லக்ஷம். செலவு 125 கோடியே 26 லக்ஷம். இத்த வகையில் 3 கோடியே 70 லக்ஷம் ரூபாய் மீதப்பட்டு மென் மதிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் கணம் மாற்று விசேஷத்தில் மாறாதல் ஏற்பட்டால் பன்ளம் விரும் என்று தெரிகிறது.

இவ்வருடம் குறைக்கப்பட்ட வரிகள்.

- (1) மட்டித்தேவர் ஏற்றமதி வரி ரத்து செய்யப்பட்டது.
- (2) மோட்டார் இறக்குமதி வரி 100-க்கு 30 ஆக இருந்ததை 21 ஆக குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது.
- (3) மோட்டார் டயர் வரி 100-க்கு 30 ஆக இருந்ததை 20 ஆக குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது.
- (4) பாக்கி செலவுகளுக்கு ஒரு அணுவரி எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.
- (5) தரிசன உண்டியங்களுக்கு ஸ்டாம்பு வேண்டியதில்லை யெனத் தள்ளப்பட்டது. சரூட்டுப் புகையிலையின் மீதமுன் இறக்குமதி வரி மட்டும் 1 ரூபாயிலிருந்து 1 1/2 ரூபாயாக ஏற்றப்பட்டிருக்கிறது. மாகாணக் கப்பம் மாகாணங்களை அண்டிக்கும் தள்ளப்பட்டது. இது வகையில் சென்னை மாகாணத்திற்குமட்டிலும் 165 லக்ஷம் ரூபாய் ஆயும்.

சென்னை மாகாண அரசாங்கம்.

சென்னை மாகாண அரசாங்க வரவு செலவு திட்டப்படி 1926-27 இலக்குக்கு எதிர்பார்க்கப்பட்ட வருமானம் 1634 லக்ஷத்த 8 ஆயிரம். செலவு 1665 லக்ஷத்த 77 ஆயிரம். ஆகவே 31 லக்ஷத்த 77 ஆயிரம் ரூபாய் பன்ளம் வீழ்மென எதிர்பார்க்கப்பட்டது. ஆனால் உண்மையில் துண்டு முடிவில் கணக்குப் பார்த்து திட்டம் கட்டியதிலிருந்து வருமானம் 1654 லக்ஷத்த 3 ஆயிரமும், செலவு 1617 லக்ஷத்த 81 ஆயிரமும் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. பன்ளம் வீழ்மென எதிர்பார்க்கப்பட்டவிடத்தில் 36 லக்ஷத்த 22 ஆயிரம் ரூபாய் மீதம் ஏற்பட்டிருக்கிறது ஆச்சரியமே.

இனி 1927-28 இலக்கு எதிர்பார்க்கப்படும் வருமானம் 1654 லக்ஷத்த 80 ஆயிரம். செலவு 1724 லக்ஷத்த 18 ஆயிரம். ஆகவே 69 லக்ஷத்த 38 ஆயிரம் ரூபாய் பன்ளம் வீழ்மென யாக திட்டம் தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இவ்வருடம் மாகாணக் கப்பம் இந்திய அரசாங்கத்தாரால் வரா செய்யப்பட்டுவிட்டதால் சென்ற 1926-27-ல் மாகாணக் கப்பமாகக் கூட்டப்பட்ட தொகை 165 லட்சத்த 19 ஆயிரம் ரூபாய் இவ்வருடம் மீட்டு திட்டம் இடையிருப்பதால் கொண்டு ஏற்கனவே 69 லட்சத்த 38 ஆயிரம் பன்ளம் வீழ்மென தயார் செய்திருப்பதற்கு நடு மசந்தால் 1927-28-க்கு 95 லட்சத்த 86 ஆயிரம் ரூபாய் மீதமாகும்படி ஏற்படும்.

